Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΕΣΠΑ 2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΟΙΗΤΗΣ

Μιά νύκτα, μιά βαθειάν αυγή το γάμον εμιλούσα',
και τότες όνειρο βαρύ είδεν η Αρετούσα.
Εφάνιστή τση να θωρεί νέφαλο βουρκωμένον,
και μ' αστραπές και με βροντές καιρό ανακατωμένον.
Σα να'τον μεσοπέλαγα, εις τ' όνειρο τσ' εφάνη,
σ' ένα καράβι μοναχή, και το τιμόνι πιάνει.
Κι αντρειεύγετο να βουηθηθεί, κ' εκείνη δεν ημπόρει,
και τον πνιμόν τση φανερά στον ύπνον της εθώρει.
Κ' εφάνιστή τση κι ο γιαλός είς ποταμός εγίνη,
πέτρες, χαράκια και δεντρά σύρνει την ώρα κείνη.
Κι ώρες το κύμα τη βουλά, κι ώρες τη φανερώνει,
κι ώς τα βυζά τση ο ποταμός, και παραπάνω, σώνει.
Το ξύλον, που'τον στο γιαλόν, εβούλησεν ομπρός τση,
πως κιντυνεύγει μοναχή, τση φάνη στ' όνειρό τση.
Και σκοτεινιάζει ο Ουρανός, δεν ξεύρει πού να δώσει,
και κλαίγοντας παρακαλεί, κοιμώντας, να γλιτώσει.
Λοιπόν, θωρεί πως ήλαμψε στου ποταμού την πλάτη,
μιά λαμπυρότατη φωτιά, κι άνθρωπος την εκράτει.
Φωνιάζει τση· «Μη φοβηθείς!» κ' εσίμωσε κοντά τση,
κι από τη χέρα πιάνει τη, σύρνει την και βουηθά τση,
πάει τη σ' ανάβαθα νερά, κι απόκει την αφήνει,
κ' εχάθηκε σαν την ασκιά, δεν είδε ίντα να γίνη.
Κ' εκεί που πρώτα ο ποταμός ώς τα βυζά τη χώνει,
ήφταξεν εις τα γόνατα, κι όσον και χαμηλώνει.
Μα εφαίνετόν τση κ' ήστεκε, δε θέ' να πορπατήξει,
δεν ξεύροντας το ζάλο της εις ποιά μερά να ρίξει,
μην πά' να βρει βαθιά νερά, και κιντυνέψει πάλι,
και την αυγή παιδεύγεται με τ' όνειρου τη ζάλη.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΕΣΠΑ 2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Κ’ εφώναξε στον ύπνον τση, κιανείς να τση βουηθήξει,
μην την-ε πάρει ο ποταμός, το κύμα μην την πνίξει.

Εξύπνησεν η Νένα τση με τη φωνήν εκείνη,
κλαίγει κι αναθεμάτιζε τσ’ Αγάπης την οδύνη.
Και πάγει εκεί, που η Αρετή κείτεται μοναχή τση,
σιργουλιστά, κανακιστά και σιγανά μιλεί τση,
μην την ξυπάσει με φωνή, και πά’ να ξαφορμίσει.
Ανάθεμα έτοια βάσανα, κακή ώρα σ’ έτοια κρίση!

Εξύπνησε τρομάμενη, δείχνει πως θέ’ να φύγει,
σύρνει φωνή λυπητερή· «Ο ποταμός με πνίγει!»
Ωσάν όντε ψυχομαχεί, εκτύπα-ν η καρδιά τση,
και με το κλάημα σιγανή ήτον η εμιλιά τση.
Ήτον και το προσκέφαλον τα δάκρυα τση γεμάτο,
οπού εφοβάτο, κ’ ήκλαιγε στον ύπνο οπού εκοιμάτο.
Ήπασκε η Νένα ό,τι μπορεί να την-ε συνηφέρει,
πιάνει τη στην αγκάλη τση, κρατεί την απ’ το χέρι,
ρωτά, ξαναρωτά την-ε, ίντά’σαν τα όνειρά τση,
κ’ ετρόμαξεν έτοιας λογής, κ’ εράγη-ν η καρδιά τση.

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.